

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.,
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cismădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat și la loterie.

La
Abonament lunar
pentru
Septembrie st. vechiu
invitat
Administrația ziarului „TRIBUNA”.

„Marinimositatea” Maghiarilor.

(m.) Ziarele maghiare cele mai însemnate s'au pronunțat asupra declarațiilor dlui *Al. Mocsonyi*. S'au pronunțat nu în notițe secundare, ci la loc de frunte, în primii articoli. Aceasta ne arată importanța celor propovăduite de dl Mocsonyi și ne îndeamnă, ca Români, a le compunîi cu atât mai serios.

Abia atîta de am căștigat din articolii ziarelor maghiare, căci în fond mai nimic nou nu ne-au dat. Dar' am mai profitat ceva din espunerile lor, de care trebuie să ținem cont. Am văzut și constatat de nou, că Maghiarii de către ori e vorba de noi Români și de către ori nu le convine atitudinea noastră, fiind aceasta după interesele noastre și nu după ale lor — devin nervoși, sînt cuprinși de spasmiurile furiei, ne încercă cu înjurături, scot din dicționarul lor politic termenul favorit: „trădători de patrie” și ni-l aplică de repezi ori, apoi se dedau la diferite supoziții și coniecțiuni false și forțate, până și la minciuni, numai ca să ne poată scoate pe noi de vinovați și mișei, ear' pe ei de just și marinimosi.

Așa au făcut întotdeauna ziarele maghiare și așa fac și acum; ele nu învață nimic dela împrejurări, nu vreau să învețe.

Să luăm d. e. azi pe una din ele, pe „*Budapesti Hirlap*”, al cărui prim-articol în chestie l-am dat ieri în traducere.

Articolul culminează în advertisa-re guvernului, ca să nu mai stee neactiv, cum a stat bună-oară cel al lui *Tisza*, ci să părăsească negândirea și să facă politică națională maghiară. Cu alte cuvinte să facă cât mai curînd din noi toți Maghiari, căci atunci ar înțelege de a mai fi chestie de naționalitate și nu ar amenința „monstrul”, care bagă în groază pe tot Maghiarul: *stat federativ de popoare*.

„*Bud. Hirlap*” a început articolul strigă din răspuleri, că un astfel de stat nu se va forma în Ungaria, căci — zice el — Ungaria, ca stat ar înceta să existe, dacă n'ar fi maghiară.

De fapt lucrul stă așa, că „stat maghiar” nu există nicăieri, ci există *statul poliglot Ungaria*, în care din nefericire au heghemonia singur Maghiarii, de care seduși ei cearcă a preface această țară în una națională, cu un singur popor, poporul maghiar.

Noi credem, că mai ușor poate să devie Ungaria un stat federativ, căci aceasta e calea naturală a dezvoltării, dat fiind poliglotismul ei, decât un stat național, care e un proces nenatural, forțat și încercările de până aci n'au dat nici un rezultat favorabil în privința aceasta.

Dar' să mergem mai departe.

Ca să ne poată îngrîi cât de tare, articolul arată că de periculoasă e pasivitatea, căci e negațiunea statului maghiar, — ceea-ce nu e adevărat. — De aci, se înțelege, e numai o săritură până la *tradarea de patrie*, pe care o și aplică vrednicului nostru *Bolcaș* și „ultraștilor”.

După-ce astfel „ne-a pus bine”, articolul începe a înșira fapte de marinimositate ale Maghiarilor. Spre scopul acesta ne primblă dela Brașov la Vêșet, ear' de aici la Budapesta, arătându-ne în aceste locuri de marinimositate și toleranță maghiară. În zelul

seu autorul articolului se dedă și la minciună, afirmînd, că „*Germanii prind* ca limba lor să fie studiu obligator în școalele medii”, ceea-ce nu este adevărat.

Marinimositatea Maghiarilor — după-cum spune articolul — merge așa de departe, încât ei sufer licee de alte limbi, pun pe băieți să învețe în școalele populare în limba maternă, ba rabadă, ca în *biserici să fie laudat Dumnezeu în alte limbi, și nu numai în cea maghiară* etc.

Aceasta trece în o scărboasă grandomanie. Sînt îndatinați Maghiarii a vorbi astfel, ca-și-cînd în Ungaria ei ar fi 10—12 milioane și noi naționalitățile 5—6, ear' nu întors. Apoi grandomania se potențează, cînd mai departe ei se aseamănă cu Rușii și Germanii. Așa ar trebui să facă și ei, ca aceste popoare — curat fabula cu boul și broasca, cînd aceasta a voit să se umfle cât boul, dar' a crepat.

Tot așa de ridicol e apoi, cînd „*Budapesti Hirlap*” afirmă, că Maghiarii sînt „un popor îndelung răbdător, care dă multă libertate....” și totuși — zice „*Bud. Hirlap*” — ei sînt calumniați de naționalități. Aceasta este un paradox, care numai în capul șovinistilor poate să se nască.

Astfel de aberații serie și susține „*Bud. Hirlap*”. Și acum de încheiere se mai relevăm una.

Autorul articolului, dîndu-și aer de iscusit, zice, că înainte de 1848 legislațiunea maghiară n'a avut cunoștință de chestia de naționalitate. Se înțelege că n'a avut, din simplul motiv, că *chestia națională* înainte de 1848 n'a existat în Europa. Dar', să-și aducă aminte „*Bud. Hirlap*”, că a existat pe atunci la noi o *chestie religioasă*. Vechile legi ungurești nu recunoșteau religiunea noastră și ea era prigonită. Au fost însă siliți Maghiarii în urmă să o recunoască și să o înarticeze în lege.

Precum s'a rezolvat *chestia religioasă* prin egală îndreptățire, astfel se va rezolva și *chestia de naționalitate*, poate mai curînd, decum cred ziaristii dela „*Bud. Hirlap*” și soții lor.

Sibiu, 19 Sept. n.

Din Bucovina. Se știe că *baronul Bourguignon*, președintele *Bucovinei*, a înfruntat rău deputația clerului bucovinean, în ziua de 6/18 August, pentru faptul, că unui membru ai deputațiunei purtau frumosul tricolor național pe piepturile lor. Preoțimea română din decanatul *Rădăuți*, adănc mîhnită de această purtare și de acuză de *iloyalitate* ce i-s-a aruncat în fața din partea președintelui țerei, s'a întrunit zilele trecute în conferință și a subscris o *rezoluțiune* energică în care protestează cu indignare *într-o învinuirilor nejustificate*, cuprinse în răspunsul dlui *Bourguignon*, dat deputațiunei clerului bucovinean, cerînd ca cei chemați să intervină la locurile competente, ca astfel de acuzări neîntemeiate să nu se adreseze în viitor clerului bucovinean. *Rezoluțiunea* a fost adusă pe cale telegrafică la cunoștința consistorului, cu rugarea, ca acesta să exprime la locul prea înalt *loyalitatea nestrămutată a preoțimeii române bucovinene*. *Rezoluțiunea* a fost subscrisă de toți preoții cari au luat parte la întrunire.

Nu se despart. Unele ziare maghiare au adus știrea, că *tiszaiștii* ar avè de gînd să ese din sînul majorității liberale de astăzi și să treacă în opoziție, sau cel puțin în *disidență*. Contele *Tisza István* desminte însă faimele lătite, într-o scrisoare deschisă, adresată președintelui partidului liberal din *Bihor*, în care spune, că atunci cînd s'a constituit cabinetul *Széll*,

fiecare membru al vechiului partid liberal a trebuit să apuce pe o cale. Erau două deschise: sau aceea, de a lua pe față poziție deosebită, sau apoi aceea, de a sprîngî guvernul în mod leal, fără rezervă, împreună cu centrul partidului. El, *Tisza Pista*, a pășit pe cărarea din urmă, pentru-că interesele țerei așa cer, ca majoritatea imposantă a celor-ce țin cu credință la dualism și la bazele din 1867 să fie unită. Va să zică, ei, *tiszaiștii*, rămîn în partid, nu se despart de *Széll*; probabil, pentru-că sînt prea puțini și s'ar face numai de ris.

DESCHIDEREA PARLAMENTULUI. Dieta maghiară se va deschide la 28 Septembrie. Prima ședință meritorială se va ține însă la 30 Septembrie. În ședința aceasta va interpela *Kossuth* în chestia monumentului *Hentzi*, ear' prim-ministrul *Széll* va răspunde imediat, în sensul, că *chestia a moștenit-o dela antecesorul sen. în ședința peștă de dela antecesorul sen. în ședința peștă de dela antecesorul sen. în ședința peștă de dela antecesorul sen.*

Din Austria. Președintele *reichsrath-ului*, *Dr. Fuchs*, a convocat pe toți președinții partidelor reprezentate în *reichsrath* la o conferință intimă, în scopul de a afla modalitățile restabilirii ordinii și a înțelegerei în *reichsrath-ul austriac*. Conferința e convocată pe Sămbătă; dar' probabil se va termina cu un fiasco, pentru-că *Nemții* nu vreau să participe la ea. Deputatul *Lecher* a declarat în vorbirea sa finută zilele trecute într-o adunare populară, că *Nemții din Austria cer convocarea parlamentului și abrogarea ordonanțelor referitoare la limbi*. Din acest pufin nu cedează nimic. Pentru a o precisa aceasta, nu e necesitate de conferința convocată de *Dr. Fuchs*. Guvernul n'are decît să împlinească aceste cereri ale *Nemților* și înțelegerea e gata.

Dacă președintele *reichsrath-ului*, a convocat conferința în urmarea unei misiuni primite, poate să-și considere deci misiunea de terminată, ear' *chaosul* continuă a rămîne în înfîș în Austria.

O nouă declarație.

Dl *George Pop de Băsești*, de toți iubitul vicepreședinte al comitetului național, ne trimite spre publicare o scrisoare, cărei îi vom da loc în numărul proximal „*Tribune*”. Dl *Pop de Băsești* se rostește în această scrisoare asupra situației noastre în general, și în special asupra atitudinii din ultimul timp a celor grupați în jurul foii dela Arad.

Ansă la această scrisoare a iubitului nostru fruntaș au dat înșiși Arădani, cari au provocat pe dl *Pop de Băsești* să se declare, dacă ia răspundere pentru cele-ce le facem noi, cesti dela „*Tribuna*”. Dl *Pop de Băsești*, amintind Arădaniilor cum au frînt un amestec stabil în toată forma, își exprimă mirarea că se mai adresează la dînsul; dar' de dragul păcii, căreia totdeauna a căutat să-l servească, își ia prilej a se declara de nou.

În resumat, dl *Pop de Băsești* se declară absolut solidar cu dl *Dr. Raftiu*, primăse vederile dlui *A. Mocsonyi*, cu observarea să căutăm a continua lucrarea politică, în sfîrșit provoacă pe Arădani să se lămurească.

Din presa maghiară.

— Voci despre declarațiunile dlui *A. Mocsonyi*. —„*Magyar Hirlap*”.

Sub titlul „*Pasivitatea română*” ziarul „*Magyar Hirlap*” dela 16 Sept. publică următorul articol:

„*Alesandru Mocsonyi*, bărbatul distins al Românilor, membru al familiei *Mocsonyi*, care în neînțelegerile dintre naționalități a avut rol moderat, dă niște sfaturi deosebite românilor din patrie.

Îndeamnă pe Români să nu părăsească pasivitatea, căci numai cu pasivitatea se poate opune rezistența față de puterea statului. După părerea lui *Mocsonyi*, Români din Ungaria se află în stare de *ex-lex*.

În marea problemă și lucrare ce se desvolă încet, dar' fără întrerupere, pentru consolidarea statului maghiar, concetățenii nostri români s'au aruncat în neactivitate, s'au pus în o adevărată grevă. Este imposibilitate a le lua în serios nebunia lor politică de *grandomanie*. Nici ei n'au crezut, că vor căștiga ceva cu ea. Dar' incapacitatea nu ține cont de imposibilitatea și *delirul stîrpește ori-și-ce instinct în capul amețit, care apoi nu mai cugetă, nu mai are judecată, ci se dă de pîrlele*. (Tocmai așa e la șovinisti! Red. „*Trib.*”)

Greva politică a Românilor e vechi. Din dietă au dispărut sîlbaticii *Borlești*, chiar și *Mocsonyiștii*. La alegeri n'au candidați. Rămîn în afară de legislațiune. Aceasta le este programul, pasivitatea, dar' pentru aceea ne strică unde numai pot. În comitate, în orașe nu sînt de loc pasivi. Acolo se silesc a căștiga pozițiile, la cari numai pot ajunge. Au organizat comitate, institute de bani, reuniuni, subvenționează ziare, se aliază cu toate naționalitățile, își susțin agitatorii și eroii guratici cu ajutorul României și străinătatea o umplu cu înjurături și calumnii contra Ungariei. Aceasta e pasivitatea română, care s'a pus pe punctul de negațiune față de lege și constituție și nu recunoaște stat maghiar. Agită însă neîntrerupt și pentru conducători tradarea de patrie nu este decât o idee improvizată și le este plăcută trecerea peste graniță, ca să devie espatrii și esilați.

Aici acasă 'și-ar pute spune plînsorile, 'și-ar pute arăta gravaminele, s'ar pute provoca la lege, la dreptate. (! Dar' nu ne provocăm îndestul și înzădar! Red. „*Trib.*”)

Unde ar pute să o accentueze aceasta, unde ar pute-o supune judecăței, de acolo lipsesc, dar' se află în tot locul, unde se poate ataca și defăima Ungaria. Nu recunosc forul legal. Nu se îndreaptă cu onosurile lor la Regele maghiar, ci peregrinează cu memorand la *Împăratul austriac*. Invențiositatea lor a fost fără margini întru a-și impune cu forța și pretutindenea plîngerile lor și a le da în vileag; ura lor e furibundă, ear' inconștiențiositatea conducătorilor lor te pune în uimire. În sfîrșit au usat deja totul: subvenție din România, simpatia Europei, tactică, prilej, minciună, ba poate chiar și legioanele de martiri naționali și proroci mincinoși.

Că Români, după marea usare și ticăloșire (elzűllés), să mai rămână oare și pe mai departe pasivi? — e chestie foarte înaintată și jar ce le arde deja unghiile. Pot oare să rămână, folositor va fi oare? Ce folos au avut și până acum din pasivitate? Se întreabă contemplatorii și discută, că dacă până acum nici un bine n'a rezultat din ea, nu va rezulta nici de aci încolo. *Alesandru Mocsonyi* ese acum în for și espune admonițiunile într-o epistolă adresată tocmăi lui *Ioan Raftiu*, cel de trei-sprezece probe. *Rezistență ad infinitum* — aceasta e unica armă. Armă stîrbită, stîrbită e, zău, arma aceea și nici n'a fost nici-cînd oțel veritabil. Domnul *Mocsonyi* a întîrziat deja cu vestirea, că: istorie, luați această armă. Numai trista eorie și fatalele învătăuri ale pasivității române se completează prin faptul, că și dl *Mocsonyi* a intrat de tot pe față în rîndurile prorociilor falsi.

Întrebarea de a renunța grabnic la acea pasivitate nefericită, ori a mai lăsa sub cătorva figuri obstruante, stă deja sub litigiul înverșunat. Despre altceva nu e vorba. Cu greu credem, că *Alesandru Mocsonyi* să dorească problematicul rol de conducător, ci mai în-

grabă contează la dementarea venită din partea faptelor, pentru-ca apoi, drept pedeapsă, să se deee frumusețea la o parte și să se acopere cu epistola adresată lui *Rațiu*, ca cu frunza de smochin a popularității sale.

Prima recerință la pasivitatea națională e *dreptul istoric* (?), ear' a doua e forța potențată prin *amurul și durerea opresiunii*. (Har Domnului, avem din abundență. Red. „*Trib.*”) Pasivitatea Ungurilor aceste două i-au asigurat triumful. Pasivitatea Românilor însă e elucubrațiune de grandomanie. (! Red. „*Trib.*”)

Poftească însă și spună-și gravaminele. Nu agite aici acasă, nu instigeze la revoluția din România, nu batjocorească (*gyalázkodjanak*) și mintă în întreagă Europa. Trăesc doar' în Ungaria, unde există lege, și că există libertatea cuvîntului, o știu și ei foarte bine. De ce nu fac us de ele, de ce au boicottat tocmăi forurile constituționale, unde ar trebui să soliciteze bărbătește, neconștienț, sanarea gravaminei lor, dacă în adevăr au gravamine, dacă în adevăr li-s'au răpit drepturile.

Acum e timpul, ca *Românii să intre în constituție*. S'au schimbat și cadrele de partid din dietă și în politică dorim cu sete rezolvarea chestiilor interne. Și la Români s'a micșorat agitația, agitatorii perd mîile, știrile s'au liniștit, judecata mai calmă a ajuns la cuvînt. Sînt 20 de ani, de cînd Români observă *politica pasivă*. La ce au ajuns cu ea, care e rezultatul ca să-i îndemne a merge și mai departe pe această cale? Nimic, nici cît e negru sub unghie. Sau doară le place ura de naționalitate, căci pe aceasta le-a succedat o mări? Întreagă pasivitatea Românilor e o amenințare sgomotoasă; dar' n'a produs frică, înspăimîntare. E probată deja, nu plătește nimic. (Așa? Atunci de ce insistați să o părăsim? De dragul și binele nostru? !... Red.) *Românii să iee parte la viața de stat maghiar și sub scutul puterii de stat își vor afla drepturile*.

Politică națională.

III.

Nu știu fost-am în cele premerse în stare de a mă exprima astfel, ca să fiu înțeles tocmăi precum aș fi dorit. Intențiunea mea a fost să arăt, că mai mare pedeică ne fac întru urmărirea mai politice naționale sănătoase confundarea noțiunei „*politică*” cu „*politisare*”, și corupțiunea prea ușor tolerată sub mască corupțiune. Dacă m'am exprimat poate cam mult asupra acestor două aparițiuni de-sastroase în viața noastră națională, in cauza a fost, că am crezut că nu va fi inoportun a constata odată și în public aceste rele îndeobște cunoscute. Delătura acestor rele încă aparține politicii naționale și e o întreprindere foarte grea și de consecuențe estreaordinar de complicate. Nici n'am speranță, că această indigitaie relativ scurtă să aibă cu una cu două în tot locul urmări practice, căci știu foarte bine, că atari acțiuni numai prin fapte concrete se pot realiza, ear' nu prin disertațiuni teoretice. De aceea crezînd, că cei-ce au vrut să mă înțeleagă m'au putut înțelege — nu mai perd alte vorbe asupra acestor chestiuni.

Dar' ca consecunță finală a espunerilor de până acum, cred că se poate vede, că teren de lucrat am avè de-ajuns spre consolidarea noastră internă. Pe terenele deosebite ale politicii naționale, cum sînt terenul bisericesc, școlar, cultural, social, economic, comercial, industrial etc. avem încă foarte, dar' foarte multe de lucrat și încă muncă grea, dar' care conștiențios esecutată trebuie să-și aducă roadele sale.

Numai, dacă vîrem să admitem sincer adevărul, nu sîntem oare siliți a recunoaște, că pe aceste terene, pe cari în mod inofensiv și pacinic am fi putut face progrese frumoase spre binele obște al națiunei — am lucrat relativ foarte, dar' foarte puțin.

Nu sîntem siliți a admite, că pentru vanități momentane adese ori am jertfit munca serioasă, care poate ceva mai tîrziu, dar' sigur 'și-ar fi adus roa-

Mătasă Henneberg

(HENNEBERG-SEIDE)

— veritabilă numai dacă e procurată din fabricile mele —

neagră, albă și colorată dela 45 cr până la fl. 14.65 de metru — lucie vîrgată, carre, mustată, Damaste etc. (cam 240 diferite calități și 2000 diferite culori și desemnuri etc.)

Pentru haine și blouse din fabrică. Privăților li-se trimite franco și liber de vamă, în casă.

Mustre se trimit cu posta primă.

(4) 38. 52

(În Elveția porto postal e dublu).

Fabricile de mătasă ale lui G. Henneberg în Zürich, (liferant de curte c. și r.)

Bibliografie.

A apărut:

Tragedia Calvarului, de abbé Henry Bolo, tradusă în românește de membrii societății de lectură „Inocențiu Micu Clain” a teologilor din Blaj. Ediție societății, tiparul „Tipografiei”, societ. pe acțiuni în Sibiu. Preț: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într-o concepție originală și într-un stil superb, *dăvina tragedie* a Mântuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștin, obicinuit a simți și gândi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scripturilor sfinte, este caracteristică eselenței traducerii, care face onoare tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înfrățirea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului „Tipografiei” noastre. Ear’ broșurarea în stil antîc, franțuzesc, îi dă o formă originală și atrăgătoare. Învîlul e de hârtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înfrățire așa de elegantă, demnă, atrăgătoare.

Se poate procura și dela librăria noastră. Și credem, că nu numai prețului, pentru cari are un preț deosebit, ci toți iubitorii de lectură bună și frumoasă, domni și dame, se vor grăbi a „și-o procura.

Va apăre:

În câteva zile va apăre în atelierul „Tipografiei” noastre:

Almanachul învățătorului român, întocmit de *Iosif Velcean*, învățător. Anul II, 1899—1900. Un volum de peste 200 pagini.

În est-an „Almanachul” se prezintă cu numeroase îmbunătățiri, atât ce privește cuprinsul, redactarea, cât și ajustarea esterioră.

Compactat elegant, în pânză bună și frumos colorată, în forma unui *notes*, purtativ, provîzător cu cerusă, Almanachul va fi de zîlnic folos, căci are mulțime de rubrici pentru diferite notițe trebuincioase fiecărui învățător.

Despre cuprinsul interesant și variat ne poate face închipuire lista articolelor ce conține Almanachul învățătorului român:

1. Partea cîndaristică după anul școlar: 1 Septembrie v. 1899 — 31 August v. 1900, cu *povești economice* pe fiecare lună și *notițe de tipic* pentru fiecare Duminică și sîrbătoare, anume alcătuite pentru cantori.

2. Cronologie. — Date genealogice. — Afaceri de poștă și telegraf. — Competențe de timbre și taxe.

3. Șematismul în estras al ambelor biserici române, după cele 7 diocese.

4. Șematismul învățătorilor. (Cuprinde date despre toate reuniunile și societățile învățătorescilor ale noastre) cu raport despre activitatea lor în decursul anului espirat.

5. Din partea literară remarcăm:

Oda, la desvîlirea bustului lui Ienachiță Văcărescu, de *Alex. Muntean al lui Vasile* (București).

Dr. Dan. P. Barcianu, schiță biografică cu portret, de Red. *Almanachului*.

Sentențe pedagogice, de diferiți autori celebri.

Ioan Pop Reteganul, schiță biografică cu portret, de *George Cătană* (Valea Ierii).

Școala și biserica, ca factori primordiali în educațiunea și cultura națională, de *Iosif Velcean* (Reșița).

Cugetări, de *Ioan Scurtu* (Cluj).

Dascălii mei, amintiri din copilărie, de *Alex. Muntean al lui Vasile* (București).

Școala lui Lazăr, scenă din revista istorică-națională „100 de ani”, de *I. L. Caragiale* (București).

Maxime, de *Petru Cipou*, învățător (Luncșoara).

Plugușorul anului, poezie dedicată învățătorilor români, după *C. Teodoru*.

Dragi pe ascunsul..., versuri de *Adrian Ungureanu*, învățător (Curtacheri).

6. Pro domo. (În această rubrică găsim aprecieri favorabile asupra Almanachului, an. I, dela diferiți bărbați: Ștefan Velovan, Dr. Al. Mocsonyi, V. Babeș și mulți învățători).

7. Școala confesională. Aci găsim lucruri vrednice de știut pentru toți învățătorii. Anume:

a) *Regulament* pentru organizarea învățămîntului în școlile populare;

b) *Din drepturile și datorințele învățătorului*;

c) *Literatura noastră școlară* în anul din urmă.

8. Cartea experiențelor. În această parte urmează vre-o 2—3 coale de rubrici pentru notițele trebuincioase învățătorului peste an.

Cu toate îmbunătățirile, cu toate-că e cu o coală de tipar mai voluminos decît anul trecut și că e compactat în pânză (nu în hîrtie, ca anul trecut), totuși Almanachul costă și în est-an numai 1 fl.

Se poate prenumera și la librăria noastră și la dl *Ios. Velcean* în Reșița-montană (Resicza-bánya).

„Naționalitatea”. Societatea noastră „Tipografia” a scos într-o elegantă broșură interesantul studiu de *Max Nordau* despre „Naționalitate”. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor nostri limbajul frumos în care „Rosmarin” ai nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii nostri, căci în „Tribuna” s’a publicat mai înainte. Vorba era numai ca interesantele observațiuni originale ale genialului autor să nu rămână respirate prin atîția numeri de ziar, ci să fie colectate într-un mînuș, mai accesibile la cetit și meditat. Aceasta a împlinit-o „Tipografia” cînn a retipărit articolul din „Tribuna” în broșura de față. În estensiune de 40 pagini tipărite frumos pe hîrtie fină, această prețioasă broșură se trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria „Tipografia” societate pe acțiuni în Sibiu.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 19 Septembrie n. 1899.

Hîrtie-monetă română	Cump.	9.37	vînd.	9.42
Lire turcești				
Imperiali (15 R. aur)		18.95		19.05
Ruble rusești 100 a		126.50		127.50
Galbeni		5.64		5.70
Napoleon-d’ori		9.51		9.56
100 Marce germane		58.60		59.—
Livre sterling		11.98		12.03

Bursa de Budapesta.

Din 18 Septembrie n. 1899.

Renta de aur ung. 4%	117.75
„ „ „ 4%	95.20
„ „ „ 6%	120.25
Împrumutul căilor ferate ung.	100.50
Bonuri rurale ung.	98.50
„ „ „ croate-slavone	99.75
Obligațiunile desp. regalilor	161.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	140.—
Renta de hîrtie austriacă	99.75
„ de argint austriacă	99.75
„ de aur austriacă	118.—
Losuri austriace din 1860	137.—
Acțiunile băncii austro-ungare	908.—
„ de credit ung.	885.—
„ de credit austr.	873.30
Scrișuri fonciare ale institutului de credit și economi „Albina”	102.—
Argintul	5.67
Galbeni împărătești	5.65
Napoleon-d’ori	9.58
Mărți 100 imp. germane	58.90
London 10 Livre sterlingi	120.60

Bursa de Viena.

Din 17 Septembrie n. 1899.

Renta de aur 4%	117.50
Renta ung. v. c. 4%	95.30
Împrumutul căilor ferate ung.	119.75
Bonuri rurale ung.	98.85
„ „ „ croate-slavone	98.25
Renta de hîrtie austriacă	140.—
„ de argint austriacă	100.—
„ de aur austriacă	117.90
Losuri austriace din 1860	137.50
Acțiunile băncii austro-ungare	908.—
„ de credit ung.	—
„ „ de credit austr.	872.60

Bursa de București.

Din 4 Septembrie v.

5% Renta perpetuă	4%	Fonc. rur.	84 1/2
5% „ an. 1881	99 1/2	5% „ urb. Buc.	91 1/4
5% „ „ 1892	99 1/2	5% „ Iași	86 1/4
5% „ „ 1893	99 1/2	Banca Națion.	2660
5% „ „ 1894	87 1/2	„ Agricolă	334
5% „ „ 1895	89 1/4	„ României	—
4% „ „ 90.94	90	„ de scont	292
4% „ „ 1896	91	Dac. Rom.	430
4% „ „ 1898	91	Națională	450
Convertite rurale	—	Patru	—
5% Obl. c. B. 1883	—	Construcții	70
4 1/2% „ „ 1890	—	Basalt artificial	—
5% „ „ 1895	—	Tramv. nou	—
5% „ „ 96	—	Baia centrală	122

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marschall

Pentru fiecare cuvînt se plătește 1 cr. Pentru cuvintele tipărite gras 2 cr. Taxa de inserțiune se poate trimite și în măci postale. Pentru anunțurile cu adresă sau post-restante se plătește timbru 30 cr.

MICA PUBLICITATE

Răspunsuri și deslășuri la aceste mici anunțuri dă gratuit administrația ziarului — cu graiul viu sau în scris, dacă se alătură un timbru ori o carte de corespondență.

Pentru știri mărunt, întrebări, corespondență, informațiuni, anunțuri, reclame etc.

În limba florilor

vorbesc îndrăgostiții, cînd lumea în cale li-se pune. De ce n’am vorbi și noi cînd atît de dragi ne avem și cînd atît de mult ne împedecă lumea rea? Dacă te învoiești — lucrul e foarte simplu! Comandă prin administrația „Tribunei” cu 55 cr. cartea „Limba florilor”. Eu o am deja și atunci ne înțelegem perfect. Pa! *Dinu*.

(63)

Olympie!

Esti o rîutate. Ba și jumătate. Că te-am strălucit, Un cîs împlinit — Și tot n’ai venit.

(60)

Olympiu.

Scrisorile

pentru „Un domn căpitan” se nu se trimite în Smiedgasse 12, cum greșit s’a scris, ci pe adresa „Căpitan” Bruckenthalgasse 5, sau prin administrație.

(61)

Anunț de căsătorie.

Am etatea 52, ani, exterior simpatic; deplin sănătos, fără patimi. Venitul anual din moșie și alte întreprinderi peste 1000 fl. Moșia mi valorea 35.000 fl., este însă îngreunată cu 12.000 fl. Voiesc să mă căsătoresc cu o veduvă română din familie bună, cu purtări oneste, deplin sănătoasă, bună eco-

noamă, fără copii, de 45—50 ani, — carea să plătească acea povară de 12.000 fl. cu condițiunea a se întabula pe jumătate averea. Oferte prin scrisoare sigilată, „X. Y. 12” la administrația „Tribunei” prin care se mi-se spună unde și cînd ne-am pute întâlni să ne înțelegem Discreția e garantată.

Pentru mine ca loc de întâlnire ar fi mai acomedat Brașovul. X. Y. 12.

(62)

Miere de stup

în calitate mai mare se caută pentru cumpărare. Venzătorii să scrie la administrație făcînd oferte în regulă.

(38)

Stimați cetitori,

cari știți aprecia pasiunea a două copile, colectante de cărți postale ilustrate, vă rugăm aduceți-vă aminte de noi... Celor-că doresc le trimitem și noi cărți în schimb. A ni-le adresa mai înainte prin administrația ziarului „Tribuna” sub „Cornelele”.

(59)

Pentru completarea „Enciclopediei”

Se află de vînzare cu jumătate prețul fasciculele 1, 4, 5, 8, 10 și 15 din „Enciclopedia română”, a 50 cr. A în- treba la administrație. (64)

Fabrică de casse.

Subscribul îmi iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoiască a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe din-afară se nu cufunde cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e panterate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserică și comune casse după înțelegerea cu plătere în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumină Atycelen.

Gustav Moess,

fabrică de casse în Sibiu, strada Poplăcl-mar Nr. 8.

[53] 1—

Mulților stimători

ai c. și r. parfumerie Caderara & Bankmann, Viena, recomand cu deosebire

Săpun „Speik”,
Săpun de glicerîn și rose,
Săpun de semințe de flori,
Pomada de barbă nr. 741,
Pomada de mustețe,

și tot felul de alte fabricate garantat ca mărfuri proaspete.

PARFUMERIE MELTZER,

GUSTAV MELTZER,

str. Cisnădiei (edificiul comandai de corp), fabrică de săpun, strada Gușteritei, în Sibiu.

[87] 5—6

Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vînzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din
tainele
vieții.

29 de novele și schițe.

Prețul 1 fl., plus 5 cr. porto.

Se poate procura dela
„Tipografia”,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

A apărut